

Iā quae sermocinando inuenerim? uelim recenseas. Ad. facia
 quantū possū. Nā p̄ma om̄iū recordor aliquandiu nos q̄sisse
 quā ob causā loq̄mur inuentū q̄ eē. docendi cōmemorandi
 uē gratia nos loq̄ quando q̄dē nec cū inērogam? aliud agam?
 quā ut ille q̄ rogat̄ discat q̄d uelim? audire et in cantando
 q̄d delectationis causa facere uidem? et n̄ pp̄ū locutionis et
 inorando dō quē doceri aut cōmemorari existimare n̄ pos
 sum? Id uerba ualeant aut t̄nos ipsos cōmune faciam? t̄ ali
 cōmemorent̄ doceant q̄ p̄nos. deinde cū satis constiteret uer
 ba nihil aliud. eē. quā signa. ea ū q̄ n̄ aliq̄d significant signa
 . eē. n̄ posse. proposuisti uersū cui uerba singula q̄d signi
 ficarent conarer ostendere. Is aut̄ orat. si nihil extanta supis
 placet urbe relinq̄. cui sc̄dm uerbū quā uis notissimū et ma
 nifestissimū. q̄d tam significaret n̄ reprobam? Cū q̄z mihi uide
 ret̄ n̄ frustra nos in loquendo inēponere sed q̄d eo aliq̄d doceam?
 m? audientē ipsā mentis affectionē cū rē quā n̄ erit n̄ eē in ue
 nit̄ inuenisse sē putat. hoc uerbo fortasse in dicari respon
 disti. tū q̄dē sed tam nescio quā p̄funditatē questionis locū
 euitans in aliud tēpus illustrandā distulisti. ne me debita q̄q̄
 tui oblit̄i putet̄. in dēt̄iū in uersū uerbū cū satagerē expo
 nere. urgebar uerbū pandere. Urgebar abste ut n̄ uerbū ali
 ud q̄d idē ualeret. sed rē ipsā potius q̄ uerbo significaret̄ osten
 deret̄. Cū quid sermocinantibz nob̄ fieri n̄ posse dixisse. uen
 tū. ē. ad ea q̄ inērogantibz digressio monstrant̄. haec ego cor
 poralia. eē. om̄a arbitrabar. sed inuenim? sola uisibilia esse.
 hinc nescio quomodo ad absurdos & histriones deumim? q̄ n̄ sola
 quideri posse sed multa p̄tea ac p̄pe om̄a q̄ loquim? gesta sine
 uoce significant. eadē tam gesta signa. eē. cōpim?. Itē rursus q̄
 rere coepim? q̄m res ipsas q̄ signis significant̄ sine ullis signis
 ualerem? ostendere. Cū et ille paries et color et om̄e uisibile q̄d

Virgil
 sub. 2
 Aeneid.